

หลักสูตรต่อเนื่อง
หลักสูตรอาชีพ การทำบายศรี จำนวน ๑๒ ชั่วโมง
ศกร.ตำบลวังจี้ว ศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้อำเภอตงเจริญ

อาชีพกลุ่ม (ความคิดสร้างสรรค์)

ความเป็นมา

การจัดการศึกษาอาชีพในปัจจุบันมีความสำคัญมาก เพราะจะเป็นการพัฒนาประชากรของประเทศให้มีความรู้ความสามารถและทักษะในการประกอบอาชีพ เป็นการแก้ปัญหาการว่างงานและส่งเสริมความเข้มแข็งให้แก่เศรษฐกิจชุมชน สามารถให้ประชาชนได้มีอาชีพที่และสร้างรายได้ ที่มั่นคง โดยเน้นการบูรณา การให้สอดคล้องกับศักยภาพด้านต่างๆ มุ่งพัฒนาคนไทยให้ได้รับการศึกษาเพื่อพัฒนาอาชีพและการมีงานทำ อย่างมีคุณภาพ ทั้งถึงและเท่าเทียมกัน ประชาชนมีรายได้มั่นคง มั่งคั่ง และมีความอย่างยั่งยืน มีความสามารถเชิงการแข่งขันทั้งในระดับภูมิภาคอาเซียนและระดับสากล ซึ่งจะเป็นการจัดการศึกษาตลอดชีวิต ในรูปแบบใหม่ที่สร้างความมั่นคงให้แก่ ประชาชนและประเทศชาติ

สภาพสังคมปัจจุบันมนุษย์เราได้รับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงในด้านต่างๆ เช่นด้านเศรษฐกิจการเมือง สังคม และสิ่งแวดล้อมเป็นอย่างมาก ประชากรมนุษย์เพิ่มขึ้นเรื่อยๆแต่ทรัพยากรธรรมชาติถูกใช้ไป อย่างรวดเร็ว และไม่เพียงพอกับจำนวนประชากรที่เพิ่มขึ้นทุกมุมโลก มนุษย์จึงประสบปัญหาต่างๆตามมา มากมาย โดยเฉพาะด้านการดำรงชีพและชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชน นอกจากจะมีการประกอบอาชีพ เพื่อเป็นการเลี้ยงตัวเองและครอบครัวแล้ว ยังมีสิ่งทีถือว่่าเป็นภาระหนักคืออาหารเพื่อบริโภคประจำวัน จึง จำเป็นอย่างยิ่งที่มนุษย์เราจะต้อง สร้างขึ้นหรือหามาทดแทนโดยวิธีการต่างๆ เพื่อการอยู่รอด

ในปัจจุบันมีการทำพานบายศรีสู่ขวัญเพื่อสักการะบูชาในโอกาสต่างๆ เช่น การเปิดร้านใหม่ การไหว้ครู งานบวช งานแต่งงาน เป็นต้น การประกอบอาชีพการทำบายศรี จึงเป็นธุรกิจหนึ่งที่มีความเป็นไปได้ในการประกอบอาชีพ อีกทั้งวัสดุอุปกรณ์ เช่น ดอกไม้ ใบไม้ ใบตอง วัสดุที่ใช้ในการจัดตกแต่งมีความ หลากหลายทั้งรูปแบบ สี สัน และความสวยงามสามารถหาได้ในท้องถิ่น ด้วยเหตุผลดังกล่าว หลักสูตรการจัด การทำพานบายศรีที่มีคุณภาพ และมาตรฐานเป็นอีกหนึ่งหลักสูตรที่มีโอกาสสร้างรายได้และอาชีพได้นอกจากนี้ อาชีพการทำบายศรียังมีความ จำเป็นสำหรับผู้ที่ต้องการพัฒนารูปแบบการจัดให้มีการสวยงามและทันสมัย ซึ่งในปัจจุบันมีแนวโน้มความเป็นไป ได้ในการประกอบอาชีพและเป็นการขยาย โอกาสให้ผู้สนใจเรียนได้พัฒนาฝีมือและความชำนาญ เป็นการยกระดับมาตรฐานอาชีพ และเป็นช่องทางใน การประกอบอาชีพหรือเป็นเจ้าของธุรกิจที่สร้างรายได้เป็นอย่างดี

หลักการของหลักสูตร

๑. เป็นหลักสูตรที่เน้นการจัดการศึกษาอาชีพที่สอดคล้องกับศักยภาพของชุมชนและความต้องการ ของชุมชน
๒. เป็นหลักสูตรที่เน้นการส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีในการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าการทำช่องทางการเผยแพร่และจำหน่ายผลิตภัณฑ์ของวิสาหกิจชุมชนให้เป็นระบบครบวงจร
๓. สามารถนำความรู้จากการอบรมไปสร้างอาชีพเสริม เพิ่มรายได้ ให้กับตนเองและครอบครัว

จุดมุ่งหมายของหลักสูตร

๑. เพื่อให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ในการประกอบอาชีพอย่างมีคุณภาพ
๒. เพื่อให้เห็นช่องทางการประกอบอาชีพ และพัฒนาอาชีพเดิมที่มีอยู่
๓. ส่งเสริมให้มีการนำเอาวัฒนธรรมชาติที่มีในท้องถิ่นมาใช้ให้เกิดประโยชน์มากที่สุด

จุดหมาย

๑. มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการทำบายศรี
๒. มีทักษะในการเลือกซื้อ เลือกใช้วัตถุดิบได้
๓. มีทักษะในการคำนวณต้นทุนกำไรในการประกอบอาชีพ
๔. มีความตระหนักเห็นคุณค่าความสำคัญของการนำทรัพยากรในท้องถิ่นมาใช้ให้เกิดประโยชน์
๕. สามารถนำสินค้าไปจำหน่ายผ่านสื่อออนไลน์ได้
๖. สามารถนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันเพื่อลดรายจ่าย/เพิ่มรายได้ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายคือ ประชาชนกลุ่มเป้าหมายนอกระบบโรงเรียน

๑. ผู้ที่ไม่มีอาชีพ
๒. ผู้ที่มีอาชีพและต้องการพัฒนาอาชีพ

ระยะเวลา

จำนวน ๑๒ ชั่วโมง

ภาคทฤษฎี ๒ ชั่วโมง

ภาคปฏิบัติ ๑๐ ชั่วโมง

โครงสร้างหลักสูตร

ที่	เรื่อง	จุดประสงค์การเรียนรู้	เนื้อหา	การจัดกระบวนการเรียนรู้	จำนวนชั่วโมง	
					ทฤษฎี	ปฏิบัติ
๑	ช่องทางการประกอบอาชีพ	๑.อธิบายความสำคัญในการประกอบอาชีพ การทำบายศรีได้ ๒.วิเคราะห์ความเป็นไปได้ในการประกอบอาชีพ การทำบายศรีได้ ๓.สำรวจทรัพยากรในการทำบายศรีที่มีในชุมชนได้ ๔.บอกทิศทางการประกอบอาชีพ	๑.๑ ความสำคัญในการประกอบอาชีพ การทำบายศรี ๑.๒ แหล่งเรียนรู้เกี่ยวกับการประกอบ การทำบายศรี ๑.๓ การสำรวจ ทรัพยากรในการทำ บายศรีที่มีในชุมชน ๑.๔ ทิศทางในการ ประกอบอาชีพ	.๑ ศึกษาข้อมูลจากเอกสาร สื่อของจริงสื่อบุคคลในชุมชน เพื่อนำข้อมูลมาวิเคราะห์และใช้ในการประกอบอาชีพที่มีความเป็นไปได้ในชุมชน ๑.๒ วิทยากรผู้สอน และผู้เรียนร่วมกันอภิปรายเกี่ยวกับทิศทางการประกอบอาชีพที่เหมาะสมกับตนเอง โดยคำนึงศักยภาพ ๕ ด้านได้แก่ ศักยภาพทรัพยากรธรรมชาติในแต่ละพื้นที่ ศักยภาพของพื้นที่ ตามลักษณะภูมิอากาศ ศักยภาพของภูมิประเทศ และทำเลที่ตั้งของแต่ละประเทศ ศักยภาพของศิลปวัฒนธรรมประเพณีและวิถีชีวิตของแต่ละพื้นที่ และศักยภาพของทรัพยากรมนุษย์ในแต่ละพื้นที่	๑๐ นาที่	-
					๑๐ นาที่	-
					๑๐ นาที่	-
					๑๐ นาที่	-
๒	ทักษะการประกอบอาชีพการทำบายศรี	๒.๑ บอกความเป็นมาของการทำบายศรี ๒.๒ มีความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการเลือกซื้อเลือกใช้วัสดุอุปกรณ์ ๒.๓ บอกขั้นตอนการทำบายศรี	๒.๑ ความเป็นมาของการทำบายศรี ๒.๒ ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการเลือกซื้อเลือกใช้วัสดุอุปกรณ์ ๒.๓ ขั้นตอนการทำบายศรี ๑. เตรียมใบตองทำบายศรีปากชามนำผ้าขนหนูเช็ดทำความสะอาดใบตอง โดยเช็ดตามรอยเส้นใบเท่านั้น ห้ามเช็ดขวางหรือเช็ดกลับไปมา เพราะใบตองจะฉ่ำและแตกเมื่อเช็ดจนสะอาดให้	๒.๑ จัดให้ผู้เรียนศึกษาเอกสารเกี่ยวกับประวัติการทำบายศรี ๒.๒ จัดให้ผู้เรียนศึกษาอุปกรณ์ในการทำบายศรีพร้อมวิธีการทำ และฝึกปฏิบัติ ๒.๓ ผู้เรียนฝึกปฏิบัติการทำบายศรี ๒.๔ วิทยากรประเมินผลการทำบายศรีของผู้เรียน	๑๐ นาที่	-
					๑๐ นาที่	-
					๑๐ นาที่	๑ ชั่วโมง
					๑๐ นาที่	๘ ชั่วโมง

			พับหลวม ๆ ซ้อนเรียงกันไว้ ๒. ฉีกใบตองทำบายศรีปากชาม ๒.๑ ใบตองสำหรับกรวยกลาง ฉีกกว้าง ๒๔ นิ้ว จำนวน ๓ แผ่น ๒.๒ ใบตองสำหรับนึ่งนาง ฉีกกว้าง ๓ นิ้ว จำนวน ๓๖ แผ่น ๒.๓ ใบตองสำหรับห่อนึ่งนาง ฉีกกว้าง ๑.๕ นิ้ว จำนวน ๓๒ แผ่น ๓. พับกรวยกลางบายศรีปากชาม นำใบตองข้อ ๒.๑ มาวางสลับหัวหางซ้อนกันตามรูป จากนั้นม้วนใบตองทั้งสามใบเข้าด้วยกันให้กลายเป็นกรวยปลายแหลม สูง ๑๕ นิ้ว เส้นผ่านศูนย์กลาง ๖ นิ้ว เย็บแล้วตัดขอบให้เรียบเสมอกัน ๔. พับนึ่งบายศรีปากชามนำใบตองข้อ ๒.๒ มาม้วนพร้อมโดยมีดอกพุทอยู่ตรงปลายนิ้ว พันพร้อมกัน เย็บให้เรียบร้อย ทำไปจนครบ ๓๖ ชิ้น ๕. ประกอบนึ่งบายศรีปากชาม นำนึ่งบายศรี๒ ชิ้นวางซ้อนห่างกัน ๑ ซม.		
--	--	--	---	--	--

			แล้วนำไปตอง ๒.๓ รองด้านล่าง โดยให้นิ้ว บายศรีอยู่กึ่งกลาง พับ ใบตองฝั่งขวาหรือขวา ลงมา			
๓	การบริหารจัดการใน การประกอบ อาชีพการทำบายศรี	๓.๑ การสำรวจและ ศึกษาแหล่งวัสดุ อุปกรณ์ของแหล่ง ทรัพยากร ๓.๒ การกำหนดและ ควบคุมคุณภาพ ผลผลิตที่ต้องการ ๓.๓ สามารถคิดต้นทุน การผลิต การ กำหนดราคาขาย การ ส่งเสริมการ ขายการกระจายสินค้า ได้	๓.๑ สำรวจและศึกษา แหล่งวัสดุ อุปกรณ์ของแหล่ง ทรัพยากร ๓.๒ การกำหนดและ ควบคุมคุณภาพ ผลผลิตที่ต้องการ ๓.๓ ดำเนินการตาม กระบวนการจัดการ ตลาด เช่น การคิด ต้นทุนการผลิต การ กำหนดราคาขาย การ ส่งเสริมการขาย การกระจายสินค้า	๓.๑ สำรวจและศึกษาแหล่งวัสดุ อุปกรณ์ของแหล่งทรัพยากร ๓.๒ การกำหนดและควบคุมคุณภาพ ผลผลิตที่ต้องการ ๓.๓ ดำเนินการตามกระบวนการ จัดการตลาดเช่น การคิดต้นทุนการ ผลิต การกำหนดราคาขาย การ ส่งเสริมการขาย การกระจายสินค้า	๑๐ นาที ๑๐ นาที ๑๐ นาที ๑๐ นาที	- ๒๐ นาที ๒๐ นาที ๒๐ นาที

สื่อการเรียนรู้

๑. สื่อสิ่งพิมพ์ ได้แก่ หนังสือ ,เอกสาร , ใบความรู้
๒. สื่อบุคคล/ภูมิปัญญา
๓. สื่อแหล่งเรียนรู้ / สถานประกอบการ
๔. สื่ออินเทอร์เน็ต

การวัดและประเมินผล

- แบบประเมินความพึงพอใจ
- สรุปรายงานและผลดำเนินโครงการ
- การติดตามนำความรู้ไปใช้

เกณฑ์การจบหลักสูตร

๑. มีเวลาเรียนและฝึกปฏิบัติตามหลักสูตรไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐
๒. มีผลการประเมินผ่านตลอดหลักสูตร ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๖๐
๓. มีชิ้นงานจากการฝึกปฏิบัติ

